

5. The UNESCO Institute for Statistics (UIS). URL: <http://data.uis.unesco.org/> (дата звернення: 12.10.2021).
6. Trow M. Reflections on the Transition from Elite to Mass to Universal Access: Forms and Phases of Higher Education in Modern Societies since WWII. International Handbook of Higher Education. 2007. P. 243-280. URL: https://doi.org/10.1007/978-1-4020-4012-2_13 (дата звернення: 12.10.2021).

Савіна Вікторія Вікторівна,
викладач,
кафедра іноземних мов,
Національний фармацевтичний університет,
Харків, Україна

МОТИВАЦІЯ НАВЧАННЯ

У сучасних умовах освітньої реформи гостро постало питання про емотивний компонент у процесі навчання. Мотиви грають величезну роль у формуванні цілісної особистості, яка прагне до єдності образу мислення і поведінки. Мотив та потреба – це дві складові, які визначають і впливають на результат навчальної діяльності, а їх суспільно-історичний характер дозволяє стверджувати про можливість формування мотивів.

Мотивація навчання – це система спонукаючих дій викладача, який прагне направити навчальну діяльність на більш глибоке оволодіння предметом. Завдання викладача полягає не тільки в створенні сприятливих умов для вивчення мови, а також у доповненні їх новими ідеями, задумами для більш глибокого вивчення іноземної мови, у використанні нових форм і методів організації пізнавальної діяльності і прагненні розвивати потреби пізнання іншомовної мовленнєвої діяльності.

При вивченні будь-якої іноземної мови існує взаємозв'язок між раціональною та емоційною готовністю до пізнання, яка, як правило, пов'язана з сильними емоційними переживаннями.

Як відомо, будь-яке отримання знань людиною нерозривно пов'язане з переживаннями, а для будь-якої успішної навчальної діяльності є необхідним тісний взаємозв'язок емоцій та засвоєння навчального матеріалу. Якщо у студента в процесі навчання переважають позитивні емоції, то він більшою мірою готовий до самореалізації, готовий більше застосовувати розумових зусиль для реалізації поставлених завдань, в порівнянні зі студентами, які

відчувають негативні емоції. Таким чином, емоції – це один з мотиваційних чинників в процесі навчання іноземним мовам. Якщо говорити про емоційні мотиви вивчення іноземної мови, то емоційно мотивованим навчання будь-якій іноземній мові стає в тому випадку, якщо навчальний матеріал і самі заняття представляють інтерес для тих, хто навчається. Висока емоційна вмотивованість навчання будь-яким іноземним мовам сприяє значній інтенсифікації навчального процесу. Завдання викладача – активізувати навчальний процес за допомогою впливу на мотивацію студента. Мотивація навчальної діяльності студентів – одна з істотних детермінант успішності їх навчання у вузі – визначається організацією навчального процесу. Якщо говорити про цікавинки занять з іноземної мови в плані активізації пізнавальної діяльності слухачів, то емотивний компонент відіграє велике значення. У пізнавальної діяльності до емотивного компоненту відносяться розвинені почуття, цікавість, потяг, бажання, ситуативні емоції. Актуальна установка виникла в результаті емоційного стимулювання, призводить до активізації емоції, викликає потяг, переживання, які ведуть до утворення пізнавального інтересу. Можливість навчитися і особисто брати участь у чомусь, розглядається як джерело інтересу, а ефективне мислення, навчання і досягнення – як його наслідок. Причинами інтересу можуть бути цікавість, бажання дізнатися нове, почуття досягнення результату, думки про майбутнє, задоволення, ентузіазм тощо. Інтерес може посилювати будь-які спонукання.

Успішність підготовки залежить від методики викладання, від правильно розроблених методичних прийомів з урахування цілей і завдань навчання конкретної мови.

Щодо ефективності навчання одне з головних місць належить навчально-методичним посібникам, з якими працюють слухачі. Відбір матеріалу є першим кроком на шляху формування позитивних навчальних мотивів. Для активізації лексичного матеріалу по спеціалізації, для успішного його засвоєння і вживання в мові необхідно підбирати тексти з певною цільовою установкою. Оскільки тексти є основним стрижнем при навчання іноземної мови, то при їх відборі повинні дотримуватися такі принципи:

- 1) тексти повинні створювати необхідну мотивацію, викликати інтерес до їх предметного змісту;
- 2) бути проблемними і викликати студентів на вирішення проблемних завдань.

Таким чином, відбір текстів за фахом має проводитися з урахуванням ступеня їх інформативності та цікавинки.

Мотивація безпосередньо впливає на процес вивчення іноземної мови. Учені по-різному розглядають поняття мотивації та класифікують її як позитивну та негативну, внутрішню та зовнішню *est*. На навчання іноземної мови та формування мотивації до її вивчення впливають такі чинники, як стосунки між студентами та викладачем у групі; знання предмета викладачем, любов викладача до свого предмета; поглиблення знань; бажання отримати нові знання з предмета, який вивчається; організація пізнавальної діяльності на доступному рівні; різноманітність форм та видів пізнавальної діяльності; доповнення існуючих знань; добрі взаємовідносини між студентами на заняттях; розширення уявлення студентів про навколишній світ за допомогою іноземної мови; професійна спрямованість вивчення іноземної мови, відзначення активності студентів на заняттях за допомогою схвалення, позитивної оцінки тощо, ігрові елементи діяльності, використання сучасних технічних засобів.

Садовніков Олег Костянтинович,
кандидат філософських наук, доцент,
кафедра філософії та соціології,
Національний фармацевтичний університет,
Харків, Україна

СТАТУС УНІВЕРСИТЕТУ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ

Сучасний університет це результат змін, через які пройшло суспільство в процесі свого розвитку. Університетська освіта, університетське життя, роль та місце університету в суспільстві, в системі підготовки науковців та фахівців для різних соціальних сфер віддзеркалювали життя суспільства та прагнули відповідати потребам, які виникали у суспільстві.

Можемо згадати перші університети, що виникли у ХХІ століття. Університети, які засновували монаші ордени головним чином для пошуків нових філософських джерел для розуміння Слова Божого. Метою було не здобуття нового знання, не використання знання у практичній діяльності, а служіння Богослов'ю. Дидактика, від грецького *διδάκτιμος* – повчаючий, визначалася та діяла як універсальне мистецтво навчання всіх всьому, як її визначав Ян Коменський. Викладання в університетах було спрямовано на